

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله رب العالمين والصلوة على رسوله وآلته الميمانيين

خداوند متعال را شکرگزاریم که عمر داد و توفیق داد تا بتوانیم امسال هم ماه مبارک رمضان را با این محفل نورانی آغاز کنیم. خوشامد عرض میکنم به همه‌ی شما قراء محترم، حافظان محترم، قرآنیان عزیز، بخصوص برادرانی که برنامه اجرا کردند و مجری محترم؛ انشاء الله که همه‌ی شماها جزو اصحاب قرآن در دنیا و آخرت مشهور باشید. کاری که قرآنی‌ها امروز در کشور ما میکنند، بهنظر من یک کار راهبردی و مهم است. درست است که انس با قرآن برای خود تلاوت کننده‌ی قرآن و مأنوس با قرآن مایه‌ی ارتفاع درجات و تعمیق معارف است - این به جای خود محفوظ؛ یعنی فیضی که خود شما خواننده‌ی قرآن و تالی قرآن میبرید، این در جای خود دستاورد مهمی است - اما در ورای این یک دستاورد دیگری وجود دارد که دایره‌ی آن وسیع‌تر است، و آن عبارت است از نزدیک کردن جامعه‌ی اسلامی به فهم قرآن و به انس با قرآن، و نزدیک شدن به قرآن؛ این خیلی مهم است. امروز جامعه‌ی قرآنی ما، قاریان و حافظان و ترتیل‌کنندگان و بقیه‌ی کسانی که در این راه تلاش میکنند، در واقع این حرکت راهبردی را دارند انجام میدهند و این بسیار مهم است؛ این را باید قدر دانست.

حقیقت این است که بحمد الله در این چند سال، جامعه‌ی قرآنی پیشرفت بسیار زیادی کرده است. ما این جلسه‌ی سالی یک‌بار را سالهای متمادی است که داریم، و من پیشرفت محسوس انس با قرآن، تلاوت قرآن را در بین مردمان، جوانانمان و علاقه‌مندان و گسترش روزافزون این معنا را میبینم؛ بحمد الله این جای شکرگزاری دارد؛ ولی فاصله‌ی ما با آنچه مطلوب است، فاصله‌ی زیادی است. نه به معنای اینکه سطح قاری ما شخصاً یا نوعاً و مجموعاً از سطح مطلوب پایین‌تر یا خیلی پایین‌تر است؛ نه، این منظور نیست - بحمد الله قرائی خوبی داریم که از لحظ تلاوت، از لحظ ترتیل، از لحظ اصوات و الحان، از لحظ توجه به معنا و کیفیت تلاوت به صورت زنده‌کننده‌ی معنای قرآن برای مستمع، در سطوح بالا هستند؛ از این جهات بحمد الله پیشرفت‌ها خیلی خوب است - لکن در سطح عمومی جامعه نه، ما در حد مطلوب نیستیم و فاصله‌مان زیاد است. باید در کشور ما و در میان جامعه‌ی ما ترتیبی اتخاذ بشود که همه‌ی آحاد مردم به نحوی با قرآن انس داشته باشند و مفاهیم قرآنی برای اینها مفهوم باشد و معانی قرآن را درک کنند، به قرآن مراجعه کنند؛ ولو به طور اجمالی از مفاهیم قرآنی سر در بیاورند. باید به اینجا برسیم. در کشورهایی که زبانشان عربی است، این مرحله را آسان‌تر طی میکنند؛ در کشور ما که زبان ما عربی نیست، به این مرحله دشوارتر میرسیم، ولی خوشبختانه - بارها عرض کرده‌ایم - کلمات قرآنی، کلمات آشنایی برای ما است؛ فهمیدن معانی آنها برای مردم ما دشوار نیست و قدری انس و ممارست میتواند این چیزی را که مطلوب ما است، انشاء الله در جامعه به وجود بیاورد.

و شما برادران عزیز توجه داشته باشید که نظام اسلامی و جامعه‌ی اسلامی با انس روزافزون با قرآن استحکام درونی پیدا میکند؛ و استحکام درونی آن چیزی است که جوامع را در راه‌های مطلوب خودشان و بهسوی مطلوبهای خودشان قادر میسازد و قدرت برخورد با چالشها به جوامع میدهد. باید در درون مستحکم بود؛ این استحکام درونی به برکت انس با قرآن حاصل میشود. انس با قرآن ایمان را تقویت میکند، توکل به خدا را زیاد میکند، اعتماد به وعده‌ی الهی را زیاد میکند، ترس و خوف از مشکلات مادی را در انسان کم میکند، انسانها را تقویت روحی میکند، اعتماد به نفس میدهد، راه‌های تقریب به خدا را برای انسان روشن میکند. فواید و منافع انس با قرآن در این بخش اینها است.

قرآن کتاب معرفت است، کتاب نور است. وَ مَا جَاءَنَّ هَذَا الْقُرْآنُ أَحَدٌ إِلَّا قَاتَ عَنْهُ بِزِيَادَةٍ أَوْ نُقصَانٍ زِيَادَةٍ فِي هُدَىٰ أَوْ

نقصان فی عمی : (۱) این کلام منسوب به امیرالمؤمنین است؛ فرمود: هرکسی که با قرآن نشست، از این نشست که برخاست، یا هدایتی در او افزوون شده است یا بی‌معرفتی و کوری‌ای از او کم شده است. یک افزایشی و یک نقصانی در او به وجود می‌آید، افزایش در هدایت و نقصان در کوری، نقصان در گمراهی، یعنی گمراهی انسان کم می‌شود. هدایت انسان، آگاهی انسان افزایش پیدا می‌کند؛ نشست و برخاست با قرآن این جوری است؛ این البته با توجه و تدبیر در قرآن حاصل می‌شود. قرآن را باید با توجه خواند؛ توجه داشته باشیم که صرف تشکیل این اصوات مطلوب نیست؛ با توجه به معانی، با توجه به مرادات (۲) قرآنی باید قرآن را خواند؛ اگر این شد، آن وقت جامعه‌ی اسلامی راه خودش را پیدا می‌کند. اللہ وَلِيُّ الَّذِينَ عَامَّنَا يُخْرِجُهُمْ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ؛ (۳) از ظلمات خرافات، از ظلمات گمراهی‌ها، از ظلمت ترس، از ظلمت توهمنات، انسان خارج می‌شود «إِلَى النُّورِ»؛ نور هدایت، نور معرفت، نور تقریب به پروردگار، نور انس با پروردگار. اینها خصوصیاتی [است] که با نشستن با قرآن و انس با قرآن برای انسان به وجود می‌آید و ما به این احتیاج داریم؛ امّت اسلامی امروز به این احتیاج دارد. جامعه‌ی اسلامی امروز با چالش‌های جدی روبرو است؛ مکرر عرض کردیم توجه به چالشها به معنای این نیست که ما احساس کنیم که دشمن قوی است و بر ما غلبه پیدا خواهد کرد؛ این جور نیست. جامعه‌ی اسلامی با چالشها مواجه است و مواجهه‌ی با چالشها یک فرصتی است برای اینکه اسلام بتواند از مراحل سیر تاریخی حرکت به سوی اعتلای مورد نظر، انشاء‌الله یک پله‌ی دیگر، یک حرکت دیگر، یک مرحله‌ی دیگر پیش برود؛ امروز این جوری است. ما در دوره‌های قبل از پیروزی انقلاب اسلامی و قبل از بیداری اسلامی، دنیای اسلام را در حال غفلت میدیدیم؛ امروز دنیای اسلام در حال آگاهی است. حادثی هم که در دنیای اسلام رخ میدهد، به کمک آگاهی امّت اسلامی می‌آید؛ ما را آگاه‌تر می‌کند، روشن‌تر می‌کند، وظایف ما را برای ما مشخص‌تر می‌کند. دشمنان اسلام از این بصیرت مؤمنین و امّت اسلامی بی‌مناکند؛ ما این بصیرت را باید روزبه روز تقویت بکنیم؛ اولین مرحله همین است که این چالشها را بشناسیم.

آنچه دیده می‌شود در دنیای اسلام این است که به نام اسلام، دشمنان اسلام در پوشش اسلام با اسلام مقابله می‌کنند؛ همان تعبیری که امام بزرگوار ما (رضوان‌الله تعالیٰ علیه) فرمود: اسلام آمریکایی، در مقابل اسلام ناب محمدی. (۴) اسلام آمریکایی، اسلامی است که با طاغوت می‌سازد، با صهیونیسم می‌سازد، در خدمت هدفهای آمریکا قرار می‌گیرد، ظاهر آن هم اسلام است، اسم آن هم اسلام است، شاید بعضی از مراسم اسلامی را هم انجام میدهند؛ اگرچه آن‌طوری که انسان می‌شنود - حالا ما اطلاع خیلی دقیقی نداریم - این کسانی که به نام اسلام، با شکل تعصّب‌آمیزی در برخی از کشورها - اخیراً در عراق و قبلًا در برخی از جاهای دیگر - ظهرور و بُروز پیدا کردند، خیلی هم پابند به احکام و شرایع دینی و وظایف دینی شخصی هم نیستند؛ اما آنچه مسلم است، در جهت کلی قطعاً ۱۸۰ درجه در جهت مخالف اسلام حرکت می‌کنند. اسلام همراهی با دشمنان دین را، ولایت دشمنان دین را، ولایت مستکبرین را جزو چیزهایی دانسته است که مؤمن باید از آن بر کنار باشد؛ الَّذِينَ عَامَّنَا يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللهِ وَ الَّذِينَ كَفَرُوا يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ الطَّاغُوتِ؛ (۵) اگر شما با نام اسلام، در راه طاغوت حرکت می‌کنید، کشف بکنید که این اسلام، اسلام درست و حسابی‌ای نیست، اسلام واقعی نیست، یک جای کار عیب دارد؛ امروز این جور است. البته انسان دستهای دشمن را می‌تواند ببیند؛ باید باور کرد که دست خبیث سرویس‌های امنیتی و جاسوسی رژیمهای دشمن اسلام در ایجاد این جور قضایا و این جور بلواها برای مسلمانها - حالا یا مستقیم یا غیر مستقیم - نقش حتمی دارند؛ آنها هستند که دارند صحنه‌گردانی می‌کنند، کما اینکه انسان مشاهده می‌کند؛ نشانه‌ها و دلایل آنها هم آشکار است. اگر امّت اسلامی با معارف قرآن انس داشته باشد، بیشتر آشنا باشد، این جور حادث کمتر پیش می‌آید. ارتباط و اتصال دلها به خدا مانع می‌شود از اینکه دلها به راه خدا خیانت کنند؛ که امیدواریم این پیش بیاید.

شما جوانهای قرآنی و کسانی که در راه قرآن عمر خود را، سالهای خود را، جوانی خود را، نیروی خود را مصرف می‌کنید، از خدای متعال شاکر باشید؛ این توفیق بزرگی است که خدای متعال جوانان را، نوجوانان را توفیق بدهد که اینها انس پیدا کنند با قرآن؛ راه قرآن را انتخاب بکنند. چنین چیزی در دورانهای گذشته نبود؛ قرآن در بین جوانان رواج نداشت، ترویج نمی‌شد؛ امروز بحمد‌الله در بین جوانها ترویج می‌شود؛ و شما جزو عوامل و تأثیرگذاران این ترویج هستید؛ این را قدر بدانید.

و سعی کنند برادرانی که در زمینه قرآن فعالیت میکنند، در عمل هم «*كُونُوا دُعاةَ النَّاسِ بِغَيْرِ السِّتِّكُمْ*» (۶) [باشند]؛ نشان بدنهند که از لحاظ پایبندی به مقررات دینی، به ضوابط دینی جزو افراد برجسته هستند؛ این را نشان بدنهند تا تأثیر قرآن در عمل آنها خودش را نشان بدهد؛ در مشای عومی، در سلوک، در بواطن، در ظواهر؛ ظواهر اسلامی؛ کیفیت برخورد، کیفیت اسلامی؛ اینها را مراعات بکنند. *الذِّينَ إِذَا ذُكِرَ اللَّهُ وَجِلَتْ قُلُوبُهُمْ وَإِذَا تَلَيَّتْ عَلَيْهِمْ عَيْتَنَةٌ زَادَتْهُمْ إِيمَانًا*؛ (۷) یک نشانی از این خصوصیات را برادرانی که با قرآن بیشتر مأنوس هستند، نشان بدنهند. آنچه شما انجام میدهید - که امروز بحمد الله نشانه قرآنی، یک نشانه پرافتخاری است - برای جوانها و برای نوجوانها و برای مستمعین شما میتواند یک الگویی باشد؛ از شما یاد بگیرند. سعی کنید چیزهایی را از شما یاد بگیرند که موجب نزدیکی آنها به خدا باشد.

پروردگارا! به محمد و آل محمد تو را سوگند میدهیم ما را با قرآن زنده بدار؛ ما را با قرآن همنشین بفرما؛ ما را در راه قرآن زنده بدار؛ ما را در راه قرآن بمیران؛ ما را با قرآن محشور بفرما؛ قرآن را از ما راضی و خشنود بگردان. پروردگارا! به محمد و آل محمد از این مجلس، از این برنامه‌ها و از این اجرای تلاوتها، به روح مطهر امام بزرگوار و ارواح مطهری شهیدان، هدیه‌ی گرانبهای امروز را عنایت بفرما. پروردگارا! به محمد و آل محمد ما را در راه اسلام، در راه قرآن، در راه شهیدان و مجاهدان راه حق ثابت قدم بدار. و السلام عليکم و رحمة الله و برکاته

۱) نهج البلاغه، خطبه ۱۷۶

۲) خواستها

۳) سوره‌ی بقره، بخشی از آیه ۲۵۷

۴) از جمله، صحیفه‌ی امام، ج ۲۱، ص ۱۲۰

۵) سوره‌ی نساء، بخشی از آیه ۷۶

۶) بحار الانوار، ج ۶۷، ص ۳۰۹

۷) سوره‌ی انفال، بخشی از آیه ۲